

De Woluwe: natuurlijk erfgoed dat bewaard moet blijven voor toekomstige generaties

Wandeling langs het water rond het AXA-terrein in Watermaal-Bosvoorde

Activiteitenverslag van zaterdag 25 januari 2020

De Woluwe en de rand van het Zoniënwoud liggen dan wel in Natura 2000-gebied maar toch lonken bouwpromotoren ook naar die terreinen. Op de grens van Oudergem en Watermaal-Bosvoorde worden momenteel verschillende vastgoedprojecten onderzocht of uitgevoerd.

De Woluwe, haar vallei en de groene en vochtige gebieden in die vallei vormen een natuurlijk erfgoed met een enorme biodiversiteit, die essentieel is voor het behoud van de fauna en flora. De rivieroeveren zouden systematisch bewaard moeten blijven om ervoor te zorgen dat ze in verbinding blijven staan met het Zoniënwoud. Alleen op die manier kunnen ze een rol blijven spelen als ecologische corridor, kunnen ze bijdragen aan het behoud van de biodiversiteit, water bufferen bij zware regenval en voor afkoeling zorgen bij hittegolven.

Tijdens de participatieve wandeling rond het AXA-terrein op 25 januari 2020 kwamen verschillende sprekers aan het woord over de Woluwe, haar vallei, de bescherming van de Natura 2000-gebieden en de grenzen daarvan, de flora en fauna die belangrijk zijn om bewaard te worden, en de geplande vastgoedprojecten. Deze mensen en organisaties namen het woord: Brussel Natuur, de Commission Ornithologique van Watermaal-Bosvoorde (COWB), de Vrienden van het Zoniënwoud, Natagora, Coördinatie Zenne, de wijkverenigingen van Oudergem-Bosvoorde Vijvers en Bossen (AQABEF), Cores Investment (AXA-project), Leefmilieu Brussel en de gemeente Watermaal-Bosvoorde. Voor de verschillende actoren die in dit deel van de vallei actief zijn, was de activiteit een uitgelezen kans om elkaar te ontmoeten en in gesprek te gaan over wat er zoal op het spel staat voor ons milieu.

De Woluwe

De Woluwe is een rivier met een lengte van 21 km, waarvan 9 km in het Brussels gewest. Ze ontspringt in het Zoniënwoud, in de gemeenten Watermaal-Bosvoorde en Ukkel. Daar liggen verschillende bronnen aan de basis van drie beekjes: de Zwaanewijdebeek, de Vuylbeek en de Karregatbeek, die samenkomen in de vijver van Bosvoorde (soms ook wel de Molenvijver genoemd). Daarna, bij het uitstromen uit de vijver, vormen ze samen één enkele waterloop, de Woluwe. In Brussel stroomt de Woluwe achtereenvolgens door de gemeenten Watermaal-Bosvoorde, Oudergem, Sint-Pieters- en Sint-Lambrechts-Woluwe.

Die laatste twee gemeenten hebben een deel van hun naam dus aan de rivier te danken. Op het Brusselse stuk van haar parcours wordt de Woluwe gevoed door de Watermaalbeek, de Roodkloosterbeek en de Struykbeek. Verderop in Vlaanderen, op het grondgebied van de gemeente Vilvoorde, mondt de Woluwe uit in de Zenne.

Net als de andere waterlopen in onze hoofdstad werd ook de Woluwe lange tijd gebruikt om er ons afvalwater in te lozen. In de jaren 1950 werden er onder de Woluwelaan en de Vorstlaan watercollectoren aangelegd om dat vuile water op te vangen. In de decennia daarna werd er stelselmatig minder en minder afvalwater in de Woluwe geloosd. Toch bleef dat afvalwater, dat vanuit het opvangbekken door heel de Woluwevallei wordt getransporteerd, nog lange tijd de Zenne in Haren vervuilen. Daar kwam een einde aan in 2007, toen het zuiveringsstation van Brussel-Noord in gebruik werd genomen. Dat station zuivert het afvalwater voordat dat in de rivier wordt geloosd. Op dit ogenblik wordt 98% van het Brusselse afvalwater gezuiverd (tegenover 0% 20 jaar geleden).

[Brochure 'De Woluwevallei' \(Leefmilieu Brussel\)](#)

[Topogids 'Naar de bronnen van de Woluwe' \(Coördinatie Zenne\)](#)

[Topogids 'De Woluwe, van Hof ter Musschen tot aan het Bronnenpark' \(Coördinatie Zenne\)](#)

Plannen voor stormbekken Ten Reuken (1)

Zoals in de meeste delen van de hoofdstad is het rioleringsstelsel in de Woluwevallei grotendeels unitair, wat betekent dat het zowel afvalwater als regenwater opvangt. Onder invloed van de bevolkingsgroei maar ook door de oprukkende verstedelijking (nieuwe wegen, gebouwen...) wordt de bodem op steeds meer plaatsen verhard en kan water dus niet meer in de bodem doordringen (en wordt het in de plaats daarvan naar de riool geleid). Daardoor zijn de collectoren die enkele tientallen jaren geleden op de bodem van de vallei werden aangelegd bij zware regenval niet langer in staat om al dat water op te vangen. In zo'n geval lopen de collectoren over, wat leidt tot ondergelopen straten en kelders.

Om het overlopen van de collectoren tegen te gaan, heeft het Brussels gewest verschillende stormbekkens gegraven die de overloop van de collectoren tijdelijk opvangen. De twee grootste in de Woluwevallei zijn het stormbekken van de Watermaalbeek in Oudergem (33.000 m³ capaciteit) en dat van de Roodebeek in Sint-Lambrechts-Woluwe (40.000m³). Die bekkens vallen onder de verantwoordelijkheid van de Brusselse Maatschappij voor Waterbeheer (BMWV). Daarnaast zijn er een aantal kleinere stormbekkens met een capaciteit van 1500m³ tot 8000m³. Op dit ogenblik wordt bekeken of er twee extra bekkens aangelegd kunnen worden. De plannen voor een 70.000 m³ groot Woluwebekken, tussen het trammuseum en het Woluwe Shoppingcenter, liggen momenteel stil, onder andere omdat het niet eenvoudig is om er een geschikte locatie voor te vinden.

Het tweede stormbekken dat op de ontwerptafel ligt, is het zogenaamde Ten Reuken-bekken, met een iets bescheidener capaciteit (5000 m³). Hierin zal het overtollige water van de collector onder de Vorstlaan

terechtkomen. Er komt een 450 m lange tunnel met een diameter van 2,8 m met aan beide uiteinden ervan een bekken. Het stormbekken zal naar verwachting onder het volledige Tenreukenpark lopen en onder de AXA-site, tot aan de Charle-Albertlaan. De tunnel zou worden gegraven vanaf de Vorstlaan.

De plannen voor een tunnel en een bekken onder de AXA-site waren eigenlijk in de koelkast beland na de mogelijke komst van de Amerikaanse ambassade. Het alternatief was om het bekken eventueel op te schuiven in de richting van de Woudmeesterlaan. Toch kwam de BMWB uiteindelijk terug uit bij haar oorspronkelijke project, aangezien de nieuwe promotor die actief is op de AXA-site haar een principeakkoord heeft gegeven voor de aanleg van het stormbekken onder het terrein. Het akkoord moet wel nog officieel bevestigd worden. De BMWB moet ook een wijzigingsvergunning aanvragen om te kunnen doorgaan met de oorspronkelijke oplossing.

Behalve stormbekkens komen ook andere alternatieven in aanmerking om te voorkomen dat zuiver water tot onnodige verstopping van afvalwatercollectoren leidt. Denk bijvoorbeeld maar aan de aanleg van een tweede collector die alleen regenwater opvangt en afvoert naar een vijver of naar de Woluwe. Dat gebeurde iets meer dan een jaar geleden onder de Woluwelaan, tussen de Mellaertsvijvers en metrostation Roodebeek, tijdens de heraanleg van de laan. Tegelijk met de wegenwerken werden toen ook geulen langs de weg gegraven om het water dat van de openbare weg afstroomt op te vangen. Die ingrepen passen binnen het beleid van Leefmilieu Brussel voor een zogenaamd 'regennetwerk'. In het kader van dat plan wordt er zoveel mogelijk ingezet op opvang en afhandeling van regenwater op het perceel, in opslagtanks, via wadi's en afvoer in de richting van oppervlaktewateren (waterlopen, poelen,...) in de onmiddellijke omgeving.

NB: de informatie over de nieuwe stormbekkens werd ons toegestuurd door de BMWB.

[Website van de BMWB](#)

[Stormbekkens in Brussel \(Vivaqua\)](#)

[Alternatieve oplossingen \(Woluwelaan\)](#) – in het Frans

Plannen voor het openleggen van de Woluwe op de AXA-site (2)

Hoewel de Woluwe nog steeds grotendeels in open lucht stroomt, is ze op sommige plaatsen overwelfd. Van bij het verlaten van de vijver van Bosvoorde moet ze een paar honderd meter door een buizensysteem onder de rijbaan doorstromen. Verderop gaat ze opnieuw ondergronds, op de AXA-site, om dan weer letterlijk op te duiken aan het begin van het Tenreukenpark. Even voor het Hermann-Debrouxviaduct verdwijnt ze een derde keer onder de grond, om 200 meter voor de voormalige Priorij van Hertoginnedal (Oudergem) weer aan de oppervlakte te komen.

Net als bij een aantal andere rivieren (de Molenbeek, de Geleysbeek,...), heeft Leefmilieu Brussel plannen om de Woluwe opnieuw open te leggen. In 2002 werd de bedding hier al hersteld over een afstand van 650 meter, tussen het Bronnenpark en de

Lindekemalemolen (Sint-Lambrechts-Woluwe). Twee jaar geleden werd er een studie uitgevoerd naar het heropenen van de rivier over een lengte van 450 m op de AXA-site en heraanleg van de oevers, zodat de natuur daar opnieuw haar gang kan gaan. Voor Leefmilieu Brussel zijn de plannen technisch en landschappelijk gezien alvast haalbaar. Bij een dergelijke beslissing zijn verschillende spelers betrokken: de eigenaar en de promotoren van de site, de BMWB, de gemeenten, Leefmilieu Brussel. De plannen voor een stormbekken en het herbestemmingsproject voor het AXA-domein bieden kansen op overleg tussen die verschillende partijen, om de plannen concreet te maken en de Woluwe hier inderdaad weer in open lucht te laten stromen. Gezien het enthousiasme van de betrokkenen bij de voorstelling van het project zullen die plannen ongetwijfeld ook mee gedragen worden door de buurtbewoners en iedereen die de Woluwe een warm hart toedraagt.

[Plannen om de Woluwe weer open te leggen, AXA-site](#)

Vochtige zones en amfibieën (3), (4) en (5)

Aan beide kanten van de Charle-Albertlaan stroomt de Woluwe door **twee vijvers**: een op de AXA-site, de andere op een terrein van de ambassade van Koeweit (3). Die vochtige zones zijn van levensbelang voor het voortbestaan van onze amfibieën (kikkers, padden, salamanders) die er in het voorjaar broeden. Ze zijn tegenwoordig des te waardevoller omdat meer dan 80% van de vochtige zones in onze streken verdwenen zijn onder druk van de verstedelijking en omdat heel wat terreinen de voorbije 200 jaar drooggelegd zijn om er landbouwgrond van te maken.

Amfibieën trekken zich voor de winter terug in bebost gebied, vlakbij de poelen en vijvers waarin ze zich in de lente voortplanten. De combinatie van beide biotopen is dus zeer belangrijk voor hun voortbestaan, en ze moeten zich ook ongehinderd van de ene plaats naar de andere kunnen begeven. Vlakbij de vijver van de ambassade ligt een prachtig bosje in het **domaine de la Héronnière (4)**, langs de Wolvindreef, waar sommige amfibieën zich terugtrekken tijdens de wintermaanden. Hoewel ze in staat zijn om de omheining tussen het bosje en de vijvers over te steken, vormen de stoepranden moeilijk te nemen hindernissen. Ook het oversteken van de weg blijft gevaarlijk vanwege het vele autoverkeer. De snelheid voor automobilisten op alle wegen in de buurt van die oversteekplaatsen is nu beperkt tot 30 km/u. Om kikkers en padden te helpen wanneer hun trekperiode weer is aangebroken, komen vrijwilligers van Natagora hier en elders in actie om amfibieën over te zetten. Wie aan zo'n actie wil meehelpen, houdt zich best klaar: de trek zal heel binnenkort weer beginnen, zodra de temperaturen 's nachts weer boven de 5 graden uitkomen, zo rond half februari.

Aan de rand van het Zoniënwoud, links van de herberg Au repos du Chasseur, ligt langs het pad dat oorspronkelijk de gemeenten Bosvoorde en Oudergem met elkaar verbond, de **Pinnebeekpoel (5)**. Als gevolg van de recente hete, droge zomers staat deze poel al twee jaar droog. Mogelijk speelt ook de dalende grondwaterstand hier een rol, die het gevolg is van weinig neerslag en/of het overmatig oppompen van grondwater. Het droogvallen van de poel is verontrustend en komt ook op andere plaatsen in het Zoniënwoud voor. Daardoor wordt de Pinnebeekpoel niet langer bezocht door amfibieën. Die zijn op zoek moeten gaan naar andere gebieden die hopelijk vochtig genoeg zijn om zich er te kunnen voortplanten.

[Acties om amfibieën te helpen \(Natagora, in het Frans\)](#)

Het Domaine de la Héronnière

(4)

Het Domaine de la Héronnière bevindt zich aan de rand van het Zoniënwoud en heeft een oppervlakte van 5 hectare. Hier er daar staat er een gebouw (villa, boswachtershuis...) maar het grootste deel bestaat uit verschillende groene zones: bos, bosrand, weiland en vochtig gebied. In 1993 maakte een bijzonder bestemmingsplan (BBP) het echter mogelijk om grote delen van het Domaine de la Héronnière om te vormen tot bouwgrond. Naar aanleiding van een aanvraag tot klassering door de gemeente Watermaal-Bosvoorde werden de verschillende bouwprojecten

intussen opgeschort. Het project dat de gemeente naar voor schuift zou neerkomen op het herbestemmen van de bestaande gebouwen. Wordt vervolgd.

Een belangrijk punt in dit domein is het behoud van de bosranden, die de overgang vormen tussen het bos en meer open omgevingen zoals weilanden en tuinen. Hier kan fauna uit beide biotopen elkaar ontmoeten en daarom ligt de biodiversiteit in die bosranden zeer hoog.

NB: Er zijn twee villa's in aanbouw op de weide tussen de Wolvindreef en de Charle-Albertlaan, wat leidt tot nieuwe mineralisatie in het gebied van de bosrand (6).

Vastgoedprojecten: Ten Reuken en Woudmeester (+Van Horenbeecklaan) (7), (8) en (9)

Net als het Domaine de la Héronnière speelt de Woudmeestersite een belangrijke rol als ecologische corridor voor fauna en flora. Beide domeinen vormen de overgang tussen het Zoniënwoud en de bodem van de Woluwevallei, waar de rivier stroomt en waar groene zones en vijvers elkaar opvolgen. Ook zij vormen belangrijke schakels binnen de ecologische corridors waarlangs soorten zich kunnen verplaatsen om te vinden wat ze nodig hebben en om uiteindelijk hun voortbestaan veilig te stellen.

Op de heuvel van Tenreuken (7) waren er plannen om 300 bomen te kappen en 5 gebouwen neer te zetten maar dat project kon stilgelegd worden. Voor het vlakke terrein onderaan de heuvel (8), bij de J. Vanderborghtdreef, werd een verkavelingsaanvraag ingediend voor de bouw van 8 gebouwen (bekend als de Woudmeesterverkaveling), maar die procedure staat voorlopig op pauze. Beide terreinen hebben een grote oppervlakte en er staat uiteraard heel veel op het spel: in de eerste plaats op het vlak van ecologie maar ook landschappelijk gezien, qua mobiliteit, rust en veiligheid. Het feit dat het gebied zowel op het grondgebied van de gemeente Oudergem als Watermaal-Bosvoorde ligt, maakt overleg tussen beide administraties en politieke overheden noodzakelijk. De gemeenten kunnen een gunstig of ongunstig advies geven voor vastgoedprojecten op hun grondgebied, maar het is uiteindelijk het Brussels Gewest dat de vergunningen aanvaardt of weigert.

Deze bouwprojecten roepen vooral vragen op omdat er in het Brussels gewest heel wat gebouwen leeg staan: samengeteld is er in al die gebouwen plaats om het equivalent van een volledige Brusselse gemeente te huisvesten!

NB: Twee andere projecten voor appartementsgebouwen aan de Van Horenbeecklaan, grenzend aan het terrein waarvoor een verkavelingsaanvraag werd ingediend (9), werden wel goedgekeurd.

Vleermuizen en een 'zwart netwerk'

Het Brussels gewest is terecht trots op de 19 verschillende soorten vleermuizen op zijn grondgebied. Dat zijn er evenveel als in Wallonië. Deze vliegende zoogdieren eten onder andere heel veel insecten (zo'n 3000 per nacht, waaronder een groot aantal muggen) en spelen vooral een zeer belangrijke rol in het evenwicht van het ecosysteem. Sommige soorten die in Brussel voorkomen, zijn immers rechtstreeks gelinkt aan bepaalde insectensoorten. Heel wat van die vleermuizen komen op natte gebieden af, waar veel insecten voorkomen. Het hoeft dus niet te verbazen dat we ze ook in dit deel van Brussel aantreffen. Ze komen op insecten jagen boven de vijvers van het Tenreukenpark, de AXA-site, het domein van de ambassade van Koeweit en het Leybeekpark.

In de jaren veertig van de vorige eeuw stortte de vleermuizenpopulatie echter in elkaar, en verdween 95% van de vleermuizen. Een van de oorzaken van die achteruitgang was de versnippering van hun habitat. Omheiningen, wegen en gebouwen maken het voor vleermuizen moeilijk of soms zelfs onmogelijk om zich te verplaatsen, maar ook gebieden die 's nachts te fel verlicht zijn, vormen voor sommige soorten een onoverkomelijk obstakel. Daarom is er nu een project voor een 'zwart netwerk' van plaatsen waar de straatverlichting wordt verwijderd of aangepast (bijv. de rode verlichting langs de dreef op het domein van het Rood Klooster), zodat lichthinder wordt weggewerkt. Het is ook raadzaam om niet onnodig veel tuinverlichting aan te steken want ook daar houden vleermuizen niet van.

[Plecotus, een groep vrijwilligers die rond vleermuizen werkt \(in het Frans\)](#)

Vastgoedproject op nr. 23, AXA-site (10)

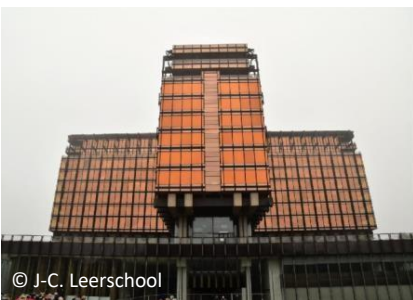

Er is een vergunningsaanvraag ingediend voor het gebouw op nr. 23 (Vorstlaan), het voormalige AXA-gebouw dat al enkele jaren leeg staat. Het plan is om het gebouw te slopen om er vier appartementsgebouwen neer te zetten, die allemaal op een even hoge sokkel zouden staan en evenveel grondoppervlakte zouden beslaan (volgens de informatie van de ontwikkelaar). Waar het oude gebouw een kantoorfunctie had en dus voornamelijk overdag gebruikt werd, zou de nieuwe bestemming betekenen dat het gebouw het hele jaar door en dag en nacht actief wordt.

Er zal dus goed bekeken moeten worden wat de impact van die verandering zal zijn op de grote groep vleermuizen die 's avonds in de buurt van de kleine vijver naast het gebouw rondvliegt. De vleermuizen vliegen langs het gebouw door om verderop stroomafwaarts de AXA- en Tenreukenvijver te bereiken. De verlichting mag op dat traject dus niet te sterk zijn, zodat de lichthinder tussen de vijvers stroomopwaarts (Leybeek, ambassade van Koeweit) en stroomafwaarts (Ten Reuken) zoveel mogelijk beperkt wordt. Er moet ook op gelet worden dat de verplaatsingen van kleine fauna niet belemmerd wordt (omheiningen, autoverkeer).

NB: Een herbestemming van het gebouw waarbij het gebouw enkel overdag gebruikt zou worden, zou een betere oplossing zijn om de vleermuizen niet te storen.

Vastgoedproject op nr. 25, AXA-site (11)

Het iconische gebouw dat in de jaren zestig van de vorige eeuw werd gebouwd voor Royale Belge werd in 2017 leeggemaakt door de laatste gebruiker, AXA. Aanvankelijk zou de Amerikaanse ambassade hier haar intrek nemen maar dat ging uiteindelijk niet door. In november 2019 kochten drie partners (waaronder Cores Investment) de site voor een herbestemming van het gebouw, dat intussen op de lijst staat van Brussels erfgoed dat bewaard moet blijven. Het hele project is vrij complex. Wellicht zal er niet langer één enkel bedrijf – zoals vroeger Royale Belge – al zijn activiteiten op de site onderbrengen. Bovendien gaat het om aanzienlijke oppervlaktes: een sokkel van +/- 16.000m² over 3 niveaus, het kruis van 22.500m² over 8 verdiepingen waaraan in de kelder nog twee niveaus toegevoegd moeten worden, voor een oppervlakte van 15.000m².

In de huidige staat van het project moet het buitenaanzicht van het gebouw behouden blijven, al zullen de oranje getinte ruiten vervangen moeten worden door efficiëntere modellen met een vergelijkbare kleur. Er zouden ook grote isolatiewerkzaamheden uitgevoerd worden. De toekomstige bestemming zou divers zijn: 5 verdiepingen voor kantoren, 3 verdiepingen voor een hotel. In de ruimtes in de sokkel zou plaats zijn voor conferenties, theater, een onthaalcentrum, coworkingruimtes, sportzalen (zwembad, yoga), een restaurant enz. Tijdens de wandeling kwam ook het idee van een toeristisch onthaalpunt voor het Zoniënwoud ter sprake. Het park blijft toegankelijk voor wandelaars via weg 71 langs de vijver.

Ook hier zal men zich – net als bij andere bouw- en renovatieprojecten – moeten afvragen hoe de verlichting kan worden afgestemd op de aanwezigheid van vleermuizen op het terrein. De vijver en de onmiddellijke omgeving daarvan liggen tenslotte in Natura 2000-gebied.

<https://bma.brussels/nl/2019/10/16/oproep-royale-belge/>

De Woluwevallei en Natura 2000

Het Zoniënwoud en de belangrijke groene gebieden van de Woluwevallei zijn opgenomen in het Europese Natura 2000-netwerk, dat bedoeld is om biodiversiteit te handhaven en te ontwikkelen. Het Woluwedal dankt die classificatie aan de opeenvolging van groene ruimten waarin heel wat vijvers liggen en waar de Woluwe door stroomt. Op die manier is het Woluwedal een belangrijke ecologische corridor voor fauna en flora. Ook de noord-zuidoriëntatie maakt deze natuurlijke corridor extra interessant, vooral voor trekvogels. Tot slot maakt ook de aanwezigheid van zeldzame soorten

zoals bepaalde vleermuizen of amfibieën, en van bepaalde biotopen zoals moerassen dat het Woluwedal erkend werd als Natura 2000-gebied.

Die Natura 2000-gebieden hebben bijgevolg een beschermde status. Toch biedt die status geen bescherming zoals die van natuureservaten, waar het ontwikkelen van menselijke activiteiten verboden is. Bouwen in Natura 2000-gebied is bijvoorbeeld toegestaan, zolang dat de bijzondere elementen waar een gebied zijn status aan te danken heeft niet in het gedrang brengt...

Aan de andere kant van de Vorstlaan zijn ook het Leybeekpark en de gelijknamige vijver (12) Natura 2000-gebied. De oevers van de vijver werden onlangs op een natuurlijke manier (iris,...) heraangelegd. Net als in andere Brusselse vijvers werd de al te grote populatie karpers (een erfenis van de vele vissers die hier vroeger kwamen) aangepakt, omdat karpers de neiging hebben om in het slib te woelen en op die manier het water te vertroebelen, waardoor er te weinig licht in het water doordringt.

[Natura 2000 \(Leefmilieu Brussel\)](#)

SPREKERS:

- Karin Stevens (AQABEF en Vrienden van het Zoniënwoud)
www.facebook.com/Association-des-quartiers-Auderghem-Boitsfort-Etangs-et-Forêt-294405307713600
www.amisdesoignes-zonienwoudvrienden.be/nl/
- Mario Ninanne (Brussel Natuur en COWB)
<http://bruxellesnature.be/nl>
- Renaud Boquet (Leefmilieu Brussel)
<https://leefmilieu.brussels/themas/water>
- Amandine Tiberghien (Natagora)
<https://bruxelles.natagora.be/>
- Nicolas Billen (Cores Investment, AXA-project) www.coresinvestment.be/nl
- Marie-Noëlle Stassart (Schepen van Ruimtelijke Ordening, Gemeente Watermaalmaal)
https://watermaal-bosvoorde.be/nl?set_language=nl
- David Kuborn (Coördinatie Zenne)
<https://www.coördinatiezenne.be/nl/index.php>
- Guillaume de Wouters (Coördinatie Zenne)

Coördinatie Zenne
(Januari 2020)